

FÖRORD

Jag skrek bokstavligen första gången jag hörde Becket tala. Jag tror bara att jag har gjort det två gånger i hela mitt liv. Vanligtvis tycker jag om att gömma mig tyst i folkmassor, men han sa något som fick mig att ropa innan jag hann hejda mig.

År 2015 satt min fru och jag inklämda i ett rum i San Francisco, dit människor strömmade för att höra Becket berätta om sitt liv och svara på frågor. Många var fascinerade av berättelserna om hans förflutna, men det var inte det som skakade om mig mest. Det var hans sätt att vara. Det var det sätt på vilket han verkade vara så uppfylld av Jesus. Han uppträdde som en man som just hade vunnit på lotteri, som någon som inte lät sig störas av parkeringsboten han hade fått, därför att han hade upptäckt sin nyfunna rikedom och var överväldigad av den skatt han hade fått. Allt annat verkade obetydligt för honom, till och med hans sexualitet.

Det påminde mig om berättelsen i Bibeln när Jesus gick hem till Sackeus (Luk 19). Sackeus blev så överväldigad av glädje att han sa till Jesus att han skulle ge hälften av alla sina pengar till de fattiga och sedan betala tillbaka fyrdubbelt till var och en han hade lurat! Hans rikedom betydde ingenting för honom om han bara kunde få Jesus. Och Kristus svarade: ”I dag har frälsning kommit till detta hus” (v. 9). Plötsligt brydde sig Sackeus föga om de pengar han hade satt så högt

hela sitt liv, därför att han hade fått något oändligt mycket större.

I dag skulle en sådan reaktion framstå som ovanligt nitisk i stora delar av den amerikanska kristenheten. Men i själva verket var Sackeus reaktion fullkomligt rimlig. Det var en sann troendes reaktion, och den sorts reaktion Jesus förväntar sig.

I Matteusevangeliet 13:44 sa Jesus: "Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man finner den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper den åkern." Gud förväntar sig att vi ska vara helt uppfyllda av honom. Att vi ska se honom som så värdefull att vi villigt ger upp vad som helst, ja allt, för att få tillhöra hans rike. Det är uppfriskande att se en sådan entusiasm hos Becket, särskilt i Amerika där Gud ofta betraktas som en plikt, eller till och med som ett irritationsmoment.

Mycket av det Becket skriver i den här boken kommer att verka som rent nonsens om du inte förstår vad han menar när han använder ordet Gud. Den bild han har i sitt inre när han använder det ordet skiljer sig förmodligen från den du föreställer dig just nu. Det är först när du får en glimt av Beckets syn på Gud som du kan förstå hur han kommer fram till sina slutsatser om livet och sexualiteten.

Lägg åt sidan den bild av Gud du har, och begrunda denna beskrivning av honom från Bibelns sidor:

Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, till flammande eld och töcken, mörker och storm, till basunljud och en röst som talade sådana ord att de som hörde den bad att få slippa höra mer. De stod inte ut med det som befalldes: Även om det är ett djur som rör vid berget ska det stenas. Så skräckinjagande var synen att

Mose sade: Jag är skräckslagen och darrar. Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, till änglar i mångtusental, till en festgemenskap och församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till Gud som är allas domare och till andarna av rättfärdiga som nått fullkomningen. Ni har kommit till det nya förbundets medlare, Jesus, och det renande blodet som talar starkare än Abels blod. (Heb 12:18–24)

Föreställ dig att du står ute på ett öppet fält medan en väldig orkan kommer i rasande fart rakt emot dig. Dina rikedomar betyder väldigt lite i det ögonblicket. Oavsett hur mycket makt eller intellekt du än har är du hjälplös. Gud liknar sig själv vid en ”storm”. Hebreerbrevet förklarar att vi inte har att göra med en vanlig person. Han är inte någon man ostraffat närmar sig. Han är på samma gång ”flammande eld och töcken”. Dagens bibellärare använder inte ord som ”töcken och storm” för att beskriva honom. Många kristna talar lättvindigt om hur de vill höra Guds röst, utan att tänka på att de som verkligen har hört honom ”bad att få slippa höra mer”. Vi har glömt att Mose blev skräckslagen och darrade. Det handlar om den levande Guden som allas domare, han som bor i himlen tillsammans med ”änglar i mångtusental” som lovprisar honom.

Föreställ dig nu att stå inför en sådan Gud, med alla dessa egenskaper och mer därtill. Föreställ dig att den helige, majestätiske Guden förklarar att du är hans barn och älskar dig som sitt barn. Din ställning som Guds älskade barn skulle bli den enda identitet du brydde dig om att ha.

Beckets vittnesbörd den dagen gjorde så starkt intryck på mig därför att han talade som om han verkligen trodde att

han var så älskad av en så stor person. När han vilade i förundran över den sanningen bleknade alla jordens njutningar.

Det finns en annan berättelse i Skriften som står i skarp kontrast till Sackeus och liknelsen om den dolda skatten. I Lukasevangeliet 18 möter Jesus en rik ung man. Jesus bad honom att sälja allt han ägde för att kunna följa honom, men i stället gick mannen bedrövad därifrån. Till skillnad från Sackeus eller mannen som hittade skatten i åkern upplevde den här unge mannen att han stod inför ett val. Bara det faktum att han ens behövde tänka efter visade att han inte förstod Kristus värde.

Detta är den rådande inställningen till Gud i dag. De flesta är inte säkra på om han är värd det offer som han kräver. Vissa försöker bortförklara eller tona ned Jesus anspråk:

Den som älskar far eller mor mer än mig är inte värdig mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är inte värdig mig. Den som inte tar sitt kors och följer mig är inte värdig mig. Den som finner sitt liv ska mista det, och den som mister sitt liv för min skull ska finna det. (Matt 10:37–39)

Världen är full av män och kvinnor som, likt den rike unge mannen, inte kan se Guds verkliga värde. De vägrar att "mista sitt liv" därför att de ser sig själva som det högsta värdet och Gud som underordnad. Beckets berättelse är ett sällsynt exempel på en människa som med glädje släppte allt han hade för att finna ett större liv.

Francis Chan
New York Times-bästsäljande
författare till *Crazy Love*